

ЦѢНА:

За година 10 л.
" 6 мѣсеца 5 л.
" старъ брой 50 ст.
" въ сѣрванство за година 15 л.

За обявлєнията се плаща:

1) Въ единъ стълбъ:
На 4 стр. за единъ редъ 15 ст.
" 1 стр. " " 1 л.—
" другитѣ стр. " — 50 ст.
2) Въ два стълба:
На 4 стр. за единъ редъ 50 ст.
" 1 " " " 3 л.
За срочни (шестмѣсечни или годишни) обявлєния се правятъ сериозни отстъпки.

Абонамента въ прѣдплатата

Единъ брой 20 ст.

ЧЕРНО МОРЕ

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА САМО ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ.

АДРЕСЪ:

За пари (въ бонове и валиси)—до
П. Бобчевский
За писма и ржкописи—до
Редакцията.
РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
се помещава въ домъ Бобчевский,
№ 335, сръщу Централната
градова градина.
Редакцията не отговаря за
сдържането на публикуванитѣ
писма и съобщения.
Неупотрѣбенитѣ ржкописи
се връщатъ, ако се платятъ
почтенскитѣ разноси.
Неплатени писма не се
приематъ.
Единъ брой 20 ст.

Редакторъ-Издателъ П. Бобчевский.

НЕКРОЛОГЪ

Съ душевно прискърбно извѣстятъ всички рѣдинни, приятели и познаници, че любимата имъ: дъщеря, сестра и балдъза

МАРИЯ АЛЕКСИЕВА

родена на 2-й Септемврий 1873 г., слѣдъ 18 мѣсечно болѣдуванье, прѣдаде Богу духъ вчера на 1-й Ноемврий, въ 12 часа прѣдъ пладнѣ.
Погрѣбението става днесъ въ 1 часътъ послѣ пладнѣ.

Варна, 2-й Ноемврий 1891 г.

Баща и майка: *Алекси и Йордана Иванови*; Братъ: *Иванъ и Христо*; Сестри: *Вина, Николлина и Койка*; и Зетъ: *Кимтанъ Калканджиевъ*.

Наший вѣстникъ, по каквито и да сж причини, привлѣче достатъчно вниманието на нашата читающа публика, фактъ, разбира се, който ни окуражава, и ний нѣмаме право да се оплакваме отъ нищо друго, освѣтъ отъ не акуратно плащанье. Само единъ агентъ нѣма физическа възможность да се яви всекъждъ и при всекого съ молба да се исплати, както у насъ станж обичай, а подържанье на повече агенти не е още по силитѣ на вѣстникътъ. Вече сме къмъ крайтъ на първото полугодие и считаме се въ право да желяемъ акуратно плащанье отъ получающитѣ вѣстника, за да можемъ съ собствений му капиталъ да введемъ пѣкои нови ползовити, по сжши, отдѣли съ по-често издаванье. Въ 25-й брой ще бжде обявено рѣшението на редакцията да удвои ли или не издаваньето, а до тогава молимъ всички да се расплатѣтъ, поне за истекающето полугодие, за да улѣкчатъ това ѣ рѣшение.

Драганъ Цанковъ въ
в. „The Manchester Guardian“

Извѣстни сж читателитѣ ни, че главата-

рътъ на нашитѣ емигранти, заедно съ още 5-ма, бѣхж отъ привли на Министра-Прѣдсѣателя, г. Стамболовъ, едно запланително писмо. Тоя старецъ не се задоволи съ тоя. Въ Манчестерский вѣстникъ е пратилъ друго едно писмо, въ което е изспалъ купъ обвинения противъ правителството на България и изразилъ своето удивление, че Велика Британция, народътъ, който поддържатъ България, щѣла да ѣх напусте и щѣла да признае незаконното ѣ правителство. Между обвиненията за терроръ, които е изспалъ г. Цанковъ, лижтъ, главно, лишението отъ свобода въ всечко и това лишенье достигало бѣла чакъ до тамъ, щото били изгонени сждни за туй, че не рѣшавали по желанието на правителството! Г. Цанковъ назовава терроръ—заблѣжете!—прѣсѣдваньето на убийцѣтъ на министра Бѣлчева, недопущаньето на възвращанитѣ, задържаньето на подозрѣнитѣ въ убийството на Министра Бѣлчева и прт., и увѣрѣва, че развитата класа и по-големата частъ на народа, почти безъ изключение, мразятъ сегашното правителство! Г. Цанковъ въ своето писмо, за да привлѣчи, вици се, по-големо довѣрие къмъ съобщенията си, заключава тоя терроръ съ думитѣ: „чемога да изложж подробно гигантскитѣ злоупотрѣбления на държавното съкровище,“ като и подѣрка това съ всежитѣ плати на „полувѣснитѣ“ офицери въ българската армия!

Разбира се, всечко туй е само по себе си повече отъ не българско за такъвъ човѣкъ, като г. Цанкова, който сяга себе си за полагане мжжъ, и да се опровергава писаното — е излишна работа за българина. Но тамъ, въ Манчестеръ, въ Англия, се е намѣрилъ българинъ, който се е потрѣсенъ отъ тия грозни нападения отъ г. Цанкова върху правителството на отѣстството му, и не прѣмълѣжилъ. Въ сжщия вѣстникъ, въ петий брой слѣдъ това Цанково писмо, именно въ брой 14,107 отъ 29-й Октомврий т. г. (п. с.) единъ българинъ, на име Иосифъ Ангеловъ, е отговорилъ на г. Цанкова и се е потрѣжилъ да махне това пияно върху българското правителство. Г. Ангеловъ казва между опроверженията си по пунктове: „Азъ съмъ въ положение да твърдѣж, понеже съмъ българинъ и имамъ работи съ по-главнитѣ търговци почти отъ всички градове, че тѣ всички сж заедно съ сегашното правителство и тѣ ми съобщаватъ, че послѣднитѣ 4 или 5 г. страната е напѣрджала твърдѣ бърже, че всечко утихнало, че съ изключение на малцина цѣлото население е сръчно привързано на сегашното правителство и че, гдѣто и да се покаже, Князь Фердинандъ се приема съ най-големъ ентузизмъ. Относително тѣй нарѣченитѣ „благородни“ испаднали и избити български синове, нѣма съмнѣние, че г. Ц. говори за себе и за малката своя клика, но, за щастие, България има повече и по-благородни живи синове.“ Г. Иос. Ангеловъ обръща вниманието на г. Ц. къмъ свободата въ Россия, която той тѣй много почита, и въ която хората по прѣсто подозрѣние свършватъ живота си въ тъмницата.

ПО ЗАКОНА ЗА АДВОКАТИТѢ

Тѣкмо три години се изминжжж отъ какъ

се введе у насъ „Законъ за адвокатитѣ.“ Още при вписаньето му въ каммарата за разгѣжданье, явихж се купъ мнѣния за и противъ отдѣлни неговѣ членове, но ни едно нѣмаше противъ приеманьето му, като законъ. Всекий чувствуваше нуждата отъ подобенъ законъ; всекий отъ народнитѣ прѣдставители бѣ при-сърдце да види честъта, живота и имота на избирателитѣ си, тѣй често до тогава довѣрѣвани на разни бездарности и експлоататори, запазени, така щото едва ли може да се допусте мисльта, че, и слѣдъ толкова дълго врѣме, ще се намѣри нѣкой, който да не признава благотворното му влияние. Заради това и азъ ще се ограничж да искажж мнѣнието си само по нѣкои отдѣлни неговѣ положѣния, нелегалността на които, вѣрвамъ, всекий да е съзналъ, както и самитѣ създатели на закона сж съзнажж една година слѣдъ влизаньето му въ сила.

Думата ми е за лицата, които могатъ да бжджтъ адвокати, слѣдъ като издържатъ испитъ, ако отговарятъ на слѣдующитѣ условия: да сж свършили сръдно учебно завѣдение, да иматъ трикласно образование и три годишна практика при нѣкой адвокатъ и за тѣзи, на които не се допуца да държатъ и испитъ, ако не отговарятъ на горнитѣ двѣ условия и ако прѣди издаваньето на закона не сж имали тѣкмо прѣдвиденитѣ години сждейска или адвокатска практика.

Азъ нѣма да разгѣждамъ отдѣлно всеко едно отъ тия положѣния, а ще се поставж да говорѣж общо, за да бждж и по-краткъ и по-разбранъ. Когато се внесе закона въ Народното Събрание за разискване, когато станж дума, кой може да бжде адвокатъ и на какъвъ цензъ трѣбва да се положи той, нѣкои отъ Народнитѣ Прѣдставители, между другото, подѣржажж да се не приематъ за адвокати безъ испитъ и тѣзи, които прѣди издаваньето на закона сж имали 4 годишна адвокатска или сждейска практика, понеже по този начинъ се давало привилегии на извѣстни единици, давало се възможность на много отъ тѣхъ за нищо неспособни да упражняватъ това звание и, слѣдователно, цѣльта нѣмало да бжде постигната и пр. Обаче повечето отъ Народнитѣ Прѣдставители възстанжжж противъ това мнѣние, като настоявахж, че този, който нѣколко години наредъ е защищавалъ интереситѣ на хората или е служилъ, като сждия, не може да не се е запозналъ съ работата си и, слѣдователно, да не е способенъ да бжде адвокатъ; тѣ допускажж и изключение, т. е., че ще се намѣри и кжклица между житото, по пъкъ за таквото се вѣоружавахж съ надѣждата, че самата конкуренция ще ги унищожж. Туй мнѣние бѣше и практично и умѣтно. То прѣодоли, понеже, естествено е, не трѣбвашъ ний още изначало да бждемъ толкова вискателни.

Но какво станж?

Щомъ като се освободихме политически, щомъ като стжпнихме на самостоятелна нога, веднага се завзехме и съ грижата да се уредимъ вжтрѣшно. За тѣзи цѣль се създадохж разни административни, финансови, сждебни и др. учрѣждения, открижж се несмѣтно число длѣжности, които трѣбваше да се завзе-

матъ отъ хора, разбира се, безъ да се глѣда на тѣхнитѣ способности или специалности: абаджията ставаше съдия, налбантинътъ — митничаръ и пр. Съ една дума — чизмарътъ бюрекия, а бюрекиянтъ чизмаръ. Но все криво-ляво вървѣше. Всѣкой, който отъ гдѣ се откъснѣше, ставаше чиновникъ, всѣкому се искаше да вкуснѣ отъ сладкитѣ плодове на свободата и никому почти се не отказваше. При такова положение на работитѣ, кому идѣше на умъ да става адвокатъ, да тича на горѣ-на-долу, да убѣждава, да се моли, когато имаше възможностъ да стане голѣмецъ, да се распорѣжда, да се истѣга, да заповѣдва. Но пъкъ не можеше да пѣма и адвокати. Тѣзи професии трѣбваше да се завземе пакъ отъ хора на врѣмето си. И тѣ не закъснѣха да се явятъ: кой испѣденъ отъ служба по неспособностъ или неграмотностъ, кой не приетъ по сѣщитѣ причини, кой прѣсѣдванъ отъ закона за разни прѣстъпки и прѣстъпления, и пр. Не отказвамъ, че имаше между тѣхъ и хора способни, хора, които прѣдпочетоха това звание прѣдъ чиновничеството, само и само да бѣдѣтъ по самостоятелни, по обесечени, но тѣ бѣха малцина.

Сега, когато законодателното тѣло у насъ допустихъ на тѣзи хора да адвокатствуватъ и за напредъ подъ съображението, че дѣло врѣмешната практика ги е направила способни; когато допустихъ, че конкуренцията ще унищожи врѣднитѣ елементи, — трѣбваше ли да постави такъвъ цѣвъ за тѣзи, които не сѣ имали щастиво да бѣдѣтъ стигнени по неспособностъ или др. причини 3—4 години по-рано, та да имъ се би дало по този начинъ възможностъ да ставатъ адвокати? Трѣбваше ли, казвамъ, да се оставятъ на произвола на съдбата тѣзи, които не сѣ били съдиин или адвокати тѣкмо опредѣленото число години, само за това, че гѣматъ пълно гимназиално образование — като че ли законитѣ и обществото се изучаватъ въ гимназитѣ — а сѣ пакъ способни и биха могли да издържатъ испитъ, ако имъ се позволѣше? Защо тогава се допустихъ, щото имѣющитѣ трикласно образование и три годишна практика при нѣкой адвокатъ да държатъ испитъ? Не затова ли, че тѣхното три годишно *чуракуване* имъ е дало възможностъ горѣ-долу да се запознайтъ съ законитѣ? Тогава защо да се не допустне и този, който е свършилъ 4, 5 или 6 $\frac{1}{2}$ классове, като се е занимавалъ самостоятелно съ изучаването на законитѣ, да държи испитъ или прѣдполага че, че ако бѣше стоялъ още 5—6 мѣсеца въ училището щѣше по добръ да се запознае съ прѣснѣчането на плоскостта въ дискриптивната геометрия, та по този начинъ по добръ щѣше да прѣдставлява интереситѣ на обществото? Чудно, наистина! Да се посочва отъ катедрата на обстоятелството, че има екземпляри съ диплома въ рѣцѣтъ, а сѣ бръмбари въ главитѣ; да се допуска, че врѣмето и конкуренцията ще охладѣтъ въ мнозина охотата да зашмиватъ тѣзи професии, а, при туй, да се искатъ *атестати*, да се ограничѣтъ тѣзи, които съ трудътъ си и способноститѣ си могатъ да ускорѣтъ тѣзи конкуренции и да турѣтъ на по-високо положение това благородно звание! Законодателното тѣло, всѣки вървамъ ще се съгласи, по-добръ щѣше да постигне гонимата цѣль, ако, като прѣдвидѣ испитъ, не бѣше турило такъвъ цѣвъ за лицата, които трѣбваше да се подложѣтъ на него, понеже, както и по горѣ казахъ, щѣше да се даде свобода на състязанието между способни и неспособни и, естествено е, по-способнитѣ щѣха да надвижатъ, когато сега на много такива (способни), по съвѣсъмъ маловажни причини, законътъ туря прѣчка, онеправдава ги.

Благородно и похвално ще бѣде отъ страна на Народнитѣ Прѣдставители, които по настоящемъ засѣдаватъ, да се завзематъ съ расчѣкването на този адвокатски въпросъ. Съ справедливото му разрѣшаване тѣ ще извършатъ актъ, подобенъ на този, който V-то обикновено Народно Събрание въ III редовна сесия извърши, като намали изискуването се число години съдейска или адвокатска практика за лицата, които

прѣди издаването на закона бѣха практикували и даде по този начинъ възможностъ на мнозина сравнително онеправдани да се прѣпитаватъ.

Варна.

К.

Б. Р. Като даваме мѣсто на настоящата статия на г. К., имаме цѣльта, главно, да създадемъ мисль у г. г. прѣдставителитѣ за допустимостта несправедливостъ, която г. К. добръ рисува. Относително пъкъ мнѣнието му, да се улегчи ценза за встъпване подъ неситъ, ний го намираме за справедливостомъ е къмъ ония, които сѣ останали лишени отъ правото на адвокатствуване съ издаването на закона за адвокатитѣ, но, разбира се, само ако бѣше еднакво за всички тогава, (сѣ и сега адвокатствуюцитѣ немѣющии неканото училищно образование).

Ний и другъ пътъ давахме мнѣние по тоя законъ, именно, че, докато нѣма законъ за съдиитѣ, не е умѣстенъ законътъ за адвокатитѣ и че Народното Събрание не трѣбваше да лишѣа хора отъ занятieto имъ подъ този образъ, а справедливостта изискваше, да постави строгъ цензъ само за бѣдѣщитѣ адвокати, пъкъ за тия, които намира въ това занятие, да постави строгости само при испитанитѣ му. Не прѣвѣснѣчаваме, ако кажемъ, че лишѣнитѣ отъ тѣзи професии и сега още не могатъ да се прѣпитаватъ, както би трѣбвало да бѣде. Въ който градъ се спираме, все ще намеримъ нѣколцина. Законодателятъ гонѣше злоупотребителитѣ и неспособнитѣ, а не стѣмъ да ги раздѣли: тѣ сѣ години не се дѣлѣтъ, а сѣ извѣстенъ надзоръ. Чудно, и отистинна чудно: имаме адвокати и помощници тѣхни, а повечето помощници сѣ по-способни отъ много адвокати! Вземѣте, наприкладъ, г. Ат. Краева отъ Шуменъ, който е помощникъ, и го поставѣте съ . . . г. Ивана Аспазиевичъ Дормидолски, адвокатъ!

„ЗА ЧУЖДИТѢ БАНКИ“

Една възмутителна статия е срѣщнѣлъ читателятъ на в. „Свобода“, въ 657-ия му брой подъ горнѣето заглавие. — Единъ П. се е проточилъ изъ колонитѣ на официозния органъ, да защитава мнѣнието, че е нужно да се отворѣтъ вратата на България за чуждитѣ капитални и — това, което не ни побѣра ума — тоя г. П. дошѣлъ да ни учи на Политическа Икономия съ венчката си босота, и босота дрѣзка . . . Политическата икономия казвала, че колкото повече капитални се внесѣли на българскитѣ тържища, толкова повече щѣли да се намираатъ пари съ ефтини лихви, а по-нататъкъ, като се впуска въ „ама щѣли да ни експлоатиратъ европейцитѣ“, този г-нъ дохожда да обнаружѣва босотата си, че „всѣкому е далъ Господъ памѣтъ и разумъ, за да се пазѣ и да се чува отъ всѣко нападение“! „Въ случай, че останѣтъ измамѣни, то не е случайно; и скали сѣ да ги измамѣтъ — излѣгали ги, както станѣ въ Сърбия“ Така пѣе г. П.! — Но още: „У насъ въ България, такова нѣщо не е станѣло, слава Богу, нѣма и да стане, защото нашитѣ правителства, отъ началото и до сега, сѣжипили сѣ се твърдѣ много въ отстъпването на какви и да било концесии и прѣдприятия — кога сѣ се оказвали тия за пакостни. Въ тоя редъ на мисли ний трѣбва да отдадемъ справедливостъ на венчкитѣ до сега министерства“. А забравя тоя писачъ, че тѣзи си статия захваща съ укоръ къмъ тия, които сѣ управлявали едно врѣме държавата, и министри и народни прѣдставители, защото сѣ имали единъ „безосновенъ и непонятенъ страхъ отъ чуждитѣ капитални“, „бояли се отъ чуждото злато, като отъ чума“!

Признаваме, че не е въпросъ за никого такава боса защита на чуждитѣ банки, че би трѣбвало да се занимава човѣкъ съ сериозно, основано поне на здравъ умъ, мнѣние; но и ний не закачаме г. П. за тия му думи, а обръщаме внимание, че той, отъ много прѣпорѣж-

ка сѣ политическата икономия, не раздѣля държава и общество въ въпроса за ползovitостта на чуждитѣ банки у насъ. Казва се, че щѣла Императорската Банка да открие клонове въ София, Руссе и Варна, „като *пловдивския*“, пъкъ сѣ расправя за „чувства на самостъхранение особено въ малкитѣ балкански държавици“ и за измамата именно отъ тѣхъ! Една неразбория непростима! Ако говори, за че банкитѣ ще работѣтъ само съ държавата (като икономически дѣецъ) и съвѣтѣва да не се измамва тѣ, — мислимъ, правителството нѣма нужда отъ такъвъ съвѣтъ, а ще стѣмъ да запази своитѣ интереси и да гонѣне длѣжноститѣ си спрямо обществото. Ако ли пъкъ писачътъ говори, за че банкитѣ ще опериратъ непосредствено изъ между населението, както и повече сме наклонни да върваме, че мисли, — тогава пакъ г-ство му се губи въ неизвѣстенъ нему мракъ. Той трѣбва да знае по-напредъ, че политическата икономия изисква отъ държавата, отъ правителството, *безопасностъ въ имотитѣ*, прѣмахването на *луковствата*, изходящи отъ свободата на трудътъ. За да може пъкъ да става това, безусловно нужно е, да има по-свършенни учрѣждения и органи, знающии качествата и сѣщността на длѣжнитѣ си услуги къмъ обществото не въ тѣзи степенъ, какъвто е у насъ. Така казва политическата икономия, която се е взела отъ г. П. само за украсение на бесмислената му защита на чуждитѣ банки, *безъ да може да стѣже, че могатъ тѣ да измамватъ*. Сърбия е отистинна примѣръ . . . „Вроденото чувство на самостъхранение“, което било „най-много развито въ балканскитѣ държавици“, не ще да е било тѣй вродено въ Сърбия, макаръ да е и тѣ балканска държавица . . .

Не желаемъ сега, по свои съображения, да разгѣждаме нуждата отъ чужди банки въобще, както и възможнитѣ срѣдства за прѣмахването на измамнитѣ, които и въ дѣйствителностъ може да има. Не ще бѣдемъ разбрали тѣй, както трѣбва, а, главно, надѣваме се, че правителството ще прѣтегли себе си, като опекунтъ на народа, ще прѣтегли и народа, когото желае добро.

Z.

Извлѣчение отъ Правилника за първитѣ мѣстни земеделѣческо-промишленни изложения въ Пловдивъ и Руссе.

ГЛАВА V.

Жури и награди

Чл. 24. За офицѣние качествата на изложенитѣ прѣдмети и за опредѣление наградитѣ, които тѣ заслужаватъ да получатъ, ще се назначѣтъ жури. Половината отъ числото на журитѣ ще се назначаватъ направо отъ Министѣра на Финанситѣ, а другата половина ще се пѣбира отъ присѣтствуюцитѣ изложители и утвърждава пакъ отъ Министѣра на Финанситѣ.

26. Рѣшенията на журитѣ ще ставатъ по висшегласне чрѣвъ тайно гласоподавание; тѣзи рѣшения не подлѣжатъ на обжалвания.

Чл. 26. Рѣшенията на журитѣ ще се записватъ въ особена книга и съврѣменно върху етикетнитѣ лѣстове на прѣдметитѣ.

Чл. 27. Споредъ рѣшенията на журитѣ ще се даватъ слѣдующитѣ награди:

- Златна медаль съ диплома.
- Срѣбърна медаль съ диплома.
- Бронзена медаль съ диплома.

Чл. 28. И третѣ видове медали ще иматъ елиптически форма; а тѣжкѣна златната ще бѣде колкото $2\frac{1}{2}$ наполеондора, срѣбърната колкото два български петолѣва, а бронзената 120 грама.

Чл. 29. И третѣ вида медали ще носятъ на едната страна ликътъ на *Негово Царско Височество Българскѣй Князь*, обиколѣнъ съ думитѣ: „*Фердинандъ I Българскѣй Князь*“, а на другата страна — фигурална емблема, прѣдставляюща България като покровителка на земедѣлието, скотовѣдството и промишленността; около тоя емблемъ отгорѣ ще личѣтъ думитѣ: „Българско земеделѣческо-промишленно изложение въ Пловдивъ“ 1892 година, или — въ Руссе 1893 год., а отдолу „за трудъ и успѣхъ“.

Чл. 30. Прѣдвидѣмъ се за всѣко изложение и за всѣка група отъ изложенитѣ прѣдмети слѣдующото число златни, срѣбърни и бронзени медали съ дипломи:

За	I група	10 златни	50 срѣбърни	и 100 бронз.
„	II	8	50	100
„	III	1	10	30
„	IV	1	5	10
„	V	1	6	12
„	VI	20	80	200

VII	1	5	10
IX	1	5	10
X	3	20	40
XI	3	20	40
XII	3	20	40
XIII	1	5	10
XIV	2	15	40
XV	7	40	100
XVI	1	5	10
XVII	2	10	20
XVIII	9	30	80
XIX	1	5	20
XX	2	10	30
XXI	1	5	20
XXII	—	1	10
XXIII	4	20	30
XXIV	2	10	20
XXV	3	10	20
XXVI	2	8	15
XXVII	5	15	20
XXVIII	3	3	—
XXIX	30	150	300
XXX	15	75	150
XXXI	1	10	30
за непредвид.			
награди	20	50	100
Всичко:	163	748	1617

Чл. 31. Подъ особено покровителство при изложенията се поставятъ слѣдующитѣ, отъ голѣма важностъ за помилкитѣ на населението, прѣдмѣти, които ще се награждаватъ, освѣтъ съ прѣдвиденитѣ по-горѣ медали, и съ слѣдующитѣ парични награди:

1. За най-добри картофи, произведени годишно въ количество не по-малко отъ 2000 килограма — двѣ награди отъ 150 и 100 лева.

2. За най-добри маслодайни растения: рапница сийректъ, произведени най-малко по 500 килограма, сусамъ и леново сѣме — по 300 килогр., анасонъ, кимионъ, маково сѣме, слънчоглѣдъ и пр. — по 100 килограма — три награди, отъ 150, 100 и 60 лева.

3. За най-добри елаководни растения: ленъ, конопъ и памукъ, всѣко произведено годишно не по-малко отъ 200 килограма — двѣ награди, отъ 150 и 100 лева.

4. За най-добритѣ търговско-индустриални растения: тютюнъ, афионъ и други подобни; тютюнътъ произведенъ годишно до 500 килограма, а афиона не по-малко отъ 5 килограма — двѣ награди отъ 200 и 150 лева.

(Слѣдва).

Разни вътрѣшни

— Слѣдъ получаването отговора на тронната рѣчь, въ която се изразява прѣданността на г. г. Народнитѣ Прѣдставители къмъ Прѣстола и се констатира мирътъ и тишината въ Княжеството, Н. Ц. В. Князътъ е отговорилъ, между другото, слѣдующитѣ думи, които произвеждатъ у насъ въсхищение:

Господа! „Като искахъ по най-осязателенъ начинъ да дамъ да се разбере, че това, което поглъща всѣкиятъ ни трудове, че нашата днесъ единствена задача се състои въ вътрѣшното ни материално и нравственено повдигане и укрѣпаване, че ние нито „даже мислимъ да се бъркаме въ разсчититѣ на общо-европейската политика, азъ се отклонихъ отъ общеприетия редъ и не ви дадохъ никакъвъ отчетъ „за международното ни положение; това, обаче, не „значи че нѣмаме нищо радостно и насърчително да „отбѣлжимъ. Извѣстни ни сѣтъ произшествията, съ „които се ознаменува истекшата парламентарна година, тъй щото нѣма нужда да ги изброявамъ. До „статъчно е да ви кажемъ, че тѣ означаватъ една важна стѣпка къмъ мирното извоюване на онова между- „народно положение, което народа ни заслужава.“

— Нейно Ц. Височество Княгинята въ София е благоволила да подари за бѣднитѣ въ столицата 5000 лева, като е поканила г. Министра—Прѣдседателя да открие подписка за тая цѣль.

— Нека да не пропуснемъ да споменемъ, че Инспекторътъ на полицията, г. Подполковникъ Тепавски, въ своята инспекция на пограничната стража въ Силистренскій окръгъ, къмъ историческото село Малка Кайнарджа, е получавалъ оплаквания отъ пограничнитѣ стражари и жители, че *Романскитѣ* погранични стражари сѣ злоупотреблявали съ постѣтъ си, въ ущербъ на честта и достойнството на своята държава. Тѣй, напр., когато нѣкой добитѣкъ е прѣминавалъ границата, романицитѣ го откарвали на вътрѣ у себе си и го връщали само сръбъ подкупи: 2 пакета тютюнъ, ока масло, сирень, пари и пр., когато не е имало случай отъ нашитѣ стражари да спиратъ ни минута чуждѣ добитѣкъ, а всѣкога незабавно сѣ го исплъждали назъдъ.

Ний съобщаваме това тежко за пограничното население положение, като се надѣваме, че правителствата и на двата съседни народи ще махнатъ такива неприятности.

— Въ гр. София е почналъ да излиза новъ вѣстникъ „Странникъ“ три пѣти въ седмицата въ малкъ форматъ. Редакторъ К. Шаховъ, бившій

редакторъ на в. „Македония“. Програмата и съдържането на вѣстникътъ щѣли да бѣждатъ „таква, каквито врѣмето и обстоятелствата позволяватъ, т. е. въ пълната смисълъ на думата *Странникъ* ще да бѣде съдържането му.“

— Г-нъ Стефанъ Стоиловъ, отъ гр. Ст. Загора, бившій офицеръ отъ армията, Окол. Началникъ въ гр. Осман-Пазаръ, прѣди нѣколко врѣме се е вѣнчалъ съ г-жца Магдалина В. Кожухарова, отъ гр. Шуменъ, свършила тѣзи година дѣвическия педагогически курсъ, 40-дневна учителка въ с. Тича (близката рѣка между България и Источна Румелия). Тѣзи женидба е станала тъй: Дошла е комиссия отъ Шуменъ въ с. Тича, за разпрѣделение на горитѣ, въ която комиссия се намиралъ и г-нъ Окол. Началникъ. Когато вечерно врѣме вървѣли членовѣтъ на тая комиссия изъ селото, вървѣла и г-жцата къмъ чешмата. Г. Стоиловъ ѣ видѣлъ и проговорилъ: „Да се съгласи тѣзи мома, вземамъ ѣ“. Другаритѣ му се помачили да разбератъ, да ли се съгласява момичето, и, когато то отговорило, че има родители, които трѣбва да пита, г. Стоиловъ прибавилъ, че и той не е питалъ.

На сутринтъ дядо попъ ги вѣнчалъ.

Честитимъ бракътъ на тия щастливци!

— Получи се въ редакцията ни една покана отъ Печатарското дружество „Съгласие“ въ Пловдивъ. Съ тѣзи си покана споменатото дружество явява, че има намѣрение да почне отъ 1-й Януарий 1892 г. издаването на редъ книжки подъ заглавие „Библиографическа библиотека“; тѣзи книжки ще иматъ за цѣль да ни запознаятъ съ библиографитѣ на знаменити хора. Инициатива похвална. Намъ не остава друго, освѣтъ да похвалимъ инициаторитѣ на това похвално дѣло и да имъ пожелаемъ пълненъ успѣхъ.

Не можемъ, обаче, да не забѣлжимъ, че съставителътъ на поканата се е показалъ малко нѣщо невѣжественъ. Милостѣта му казва на едно мѣсто въ поканата, че „у насъ се прѣвоздатъ и четятъ всевъзможни романи, но *никой се не е задалъ съ цѣль да запознае народа ни съ живота на тѣзи хора, които пишатъ романитѣ или пъкъ на други нѣкои хора*“. . . . Цитирани тѣзи думи показватъ, че авторътъ не е слѣдилъ внимателно хода на нашата книжнина; друго-яче той би забѣлжилъ, че при многото прѣведени романи отъ знаменити списатели е имало и тѣхнитѣ биографии. Ами цѣля редъ книжки, които издадохъ г-да Паламидовъ и Д. Х. Ивановъ какво съдържатъ? Трѣбва малко по-вече внимание, когато се излѣзва съ печатно слово прѣдъ свѣтъ: не живѣемъ въ Китай.

— Получихме *изложенията* на г. г. Свищовскій и Бургаскій Окр. Управители къмъ тѣзи годишнитѣ сесии на Окрѣжнитѣ тамъ Свѣти. Мѣркаме да се занимаемъ съ тѣхъ на скоро.

— Трѣбва да извѣстимъ нашитѣ читатели, че въ гр. Свищовъ има едно Славянско ученолюбиво Дружество „Св. Кирилъ и Методий“. Това ученолюбиво дружество показва себе си дѣйствително ученолюбиво: отъ нѣкое врѣме насамъ, както ни съобщаватъ отъ тамъ, то е открило въ помѣщенieto на своето читалище редъ сказки съ научно съдържание, като позволявало свободенъ входъ и на всички граждани и допускало прѣния и всевъзможни обяснения по прѣдмѣта на сказката. Това става вече отъ мѣсець насамъ въ това дружество. Държали сѣ съ сказки и прочити за „Человѣкътъ“, (компиляция отъ г. Ив. Поповъ), за „Охтиката“, за „Лицефрiето“, за „Хигиената на хубостта“ (прѣводани или извлечени и четени отъ г. Д. Стеревъ) и пр. По „лицефрiето“ е имало парочно събрание за прѣния, воденъ отъ г. Д-ръ по правото Ножкова, сѣщо е имало прѣния и по хигиената на хубостта въ послѣдното врѣме, както и сказка „По възпитанието“ отъ г. Вл. Вайкова.

Като изпълняваме длъжността си да похвалимъ г. г. инициаторитѣ на тия събрания, както и самитѣ г. г. автори на сказкитѣ, че употребяватъ врѣмето си за такива полезни работи, ний поставяме тѣзи дѣятелност на дружеството за примѣръ прѣдъ обществото ни въ градоветѣ. Нашъ народъ има наскѣрна нужда отъ подобни поучителни събрания; тѣ сѣ едни отъ несъмнѣнно силнитѣ сръдства за подобуждане ревностъ къмъ знанието, както и къмъ самообразованието.

— Четемъ въ Руссенскія „Учителски Другари“. На 29-й минжлий Септември, въ Недѣля, станъ тържественното отваряне на Руссенското Учителско Дружество „Дружба“, при особено приготвена программа. Водосвѣтъ се извърши отъ Н. В. Прѣосвѣщенство Доростоло-Червенскій Митрополитъ Григорий и Н. В. Прѣподобие Архимандрита Василия. Подобаящи рѣчи се държахъ отъ Н. В. Прѣосвѣщенство Митрополита Григория и отъ Г-на Руссенскія Окрѣженъ Училищенъ Инспекторъ Н. Живкова. Учителскій хоръ пѣа, подъ държеството на учителката Г-да Крушева, българскитѣ народни пѣсни: „Живъ е той живъ е“, „Тигъ блъгъ Дунавъ се вълнува“ и други.

— Съобщаватъ ни, че извѣстия г. К. Величковъ е приготвилъ едно капитално съчинение: „Всеобща история на литературата“. То щѣло да бѣде въ три части: I-та *Источни литератури*; II-та *Гръцка литература* и III-та *Римска литература*. Както виждатъ читателитѣ, книгата ще бѣде отъ голѣмъ

интересъ и ще изпълне една празнота въ нашата книжнина, ако отговори дѣйствително на назначението си. Сега тя се намира подъ печатъ въ гр. Т. Пазарджикъ.

Мѣстни

По изложението.

— Градско-Окрѣжната ни комиссия по изложението въ прѣдпослѣднѣето си заседание е рѣшила: да се яви чрѣзъ обявления, чрѣзъ глашатаи и чрѣзъ покани, на Варненското население, че всѣкой, който желае да изложи нѣщо на изложението въ Пловдивъ, да се яви и обади за това на Градското Управление; дава се срокъ за това отъ 4 до 15 Ноември. Като явяваме това рѣшение на комиссията, ние поканваме отъ своя страна всички, които сѣ въ състояние да изложатъ нѣщо на изложението, да се явятъ въ опрѣдѣления срокъ въ Градското Управление и да обаждатъ комуто трѣбва за това.

— Съ голѣмо присърбие явяваме, че до колкото можяхме да се научимъ, нито една отъ нашитѣ околийски комиссии по изложението не е свършила нѣщо. Такава небрѣжностъ отъ страна на споменатитѣ комиссии е по-вече отъ осъдителна. Дано имъ се внуши отъ дѣто трѣбва, за да се пострѣснатъ малко.

Срокътъ е много малкъ, г-да, какво чакате още? Каните ли се? Охъ, този ориенталски хайлазъкъ ще ни съсипе насъ.

— Издаването на ежедневни притурки за новинитѣ отъ Народното Събрание не се осъществява по пѣмане абонати. Лицата, които пратихъ бонове по тоя абонаментъ, ще ги получатъ обратно заедно съ този брой. Задържани сѣ боновѣтъ само на 8 души, които получаватъ вѣстника и не сѣ още платили. Умоляватъ се тия господа да ни съобщатъ: не желатъ ли да прѣминатъ тия пари сръбъ абоната?

— Прѣди нѣколко врѣме бѣше въ градътъ ни г. Подполковникъ Тепавски, Инспекторътъ на Полицията. Споредъ свѣдѣнията ни, г. Подполковникъ не могълъ да се похвали съ полицията, въ отношение на стопанството и въоружението ѣ, но оправдава все пакъ намѣренитѣ нередовности съ това, че отъ самото основание на полицията у насъ не е имало инспектори по нѣжъ. Между всичкитѣ околийски управления въ окръга, г. Подполковникъ въ своето инспектиране е останалъ доволенъ по-вече отъ Добричъ, гдѣто Околийскій Началникъ и Приставъ били опълченци.

— На 27-и тогъ се произведохъ изборитѣ на допълнителни свѣтници за Варнен. Окр. Свѣтъ. Избрани сѣ: г. г. Петръ Странджевъ, Иванъ Далмовъ, Георги Поповъ, Яни Дянковъ и Хаджолу Мехмедъ.

— Учимъ се, че и въ нашия градъ се готвяли театри отъ любители съ благотворителна цѣль, както и литературни вечеринки и балове прѣзъ зимния сезонъ. Съобщаваме съ удоволствие тѣзи новина, колкото и да не се вѣрва тя отъ мнозина, и желаемъ да се вижда на дѣло съ добръ избрана благотворителна цѣль.

— Отъ Провадия ни съобщаватъ, че съществуващо тамъ „театрално“ дружество готвяло да даде прѣдставление на вторий дѣвъ на Рождественитѣ празници за помощъ на бѣднитѣ тамъ ученици.

— Мѣстниятъ грѣцки вѣстникъ „Одиссоеъ“ като съобщава, че правителството е наложило запоръ на доходитѣ отъ имуществата на грѣцката вѣрноповѣдна тукъ община сръбъ единъ дѣлъгъ отъ 10,000 лева за данѣкъ, прибави, че ако правителството туряло рѣка на приходитѣ, щѣла била да се съсипе общината, която поддържа училища, църкви и пр.

Не можемъ да не забѣлжимъ по случайтъ, че в. „Одиссоеъ“ тѣрѣлъ на далечъ отива: той всѣва по тоя начинъ вражда между грѣцкото население на града ни и правителството. Немъ не знае „Одиссоеъ“ че правителството нѣма интересъ въ съсипването на каквито и да бѣждатъ общини, а, напротивъ, грѣжи се, и не на шега, за благосъстоянието имъ? Ний и други пакъ сме имали случая да виждаме, че този вѣстникъ се поставя като чуждъ на общо-българскитѣ интереси, като дѣли народноститѣ и расправя бабини деветини отъ Елада. Струва ни се, за трима и половина грѣцки поданици не бива да се издаватъ у насъ чужди за насъ вѣстници, които да поддържатъ антипатия къмъ правителството отъ мѣстнитѣ жители и поданици. Ако толкова обича „Одиссоеъ“ Елада, не тука му е мѣстото да се занимава *собственно* съ работитѣ ѣ. Ний бихме желали, „Одиссоеъ“ да расправя на своитѣ читатели грѣци, български поданици, български работи, а не тия послѣднитѣ да бѣждатъ като опашка на материяла въ него. Нека знае той, че съ своята Елада ще накара всѣкого, да глѣда съ прѣзрѣние на тия грѣци, които го поддържатъ. . . .

— Съобщаваме съ удоволствие, че кметството е рѣшило да прѣмѣсти градско-общинската библиотека въ друго удобно заведение съ нѣколко отдѣления и сега търси съгдно помѣщение. Тсва, вѣрваме, ще зарадва доста много граждани и въобще читатели, както и читателки, които сега сѣ лишени отъ тѣзи услуга на кметството.

— Досегашният Пловдивски Инженеръ, Трънка, е назначенъ за градски инженеръ тука. Г. Трънка вече дойде и зане дължността си.

— Параходътъ „Фердинандъ“ за който писаме въ минѣлния брой, е свършилъ живота си: ударилъ се при циганската скеля, въ Бургаското пристанище, и сега е свършено негоденъ. Венчки пассажири едва могли да се избавятъ, а стоката пропаднала.

ОРЪХОВСКИ ОКРЪГЪ.

Едва ли има човекъ въ България, да не знае въпроса за Орѣховскій окръгъ. Още минѣлата година населението отъ тоя закритъ окръгъ употребяваше всичкитъ сѣдства за да убѣди и правителство и Събрание, че закриваньето на окръгътъ се отрази вѣдно на интереситъ му и че икономията на държавната хазна лѣжи въ загубитъ му частно. Минѣлата година въ Събранието, по едно нещастно съвпадение, желанието на това население остана неудовлетворено и отложено за настоящата сесия, а сега какво ще рѣши Събранието, намъ е съвършено неизвѣстно. Но, като познаваме тоя окръгъ, може би, отъ всички други (които издаватъ публиченъ гласъ) по-добрь, считаме се длъжни да кажемъ една-двѣ думи. Орѣховскій окръгъ е тъй далечъ отъ насъ, щото, надѣваме се, никой нѣма да ни припише пристрастно мнѣние поне сега, а ще се сърѣдоточи въ него.

Че населението губи съ това махване на окръжнитъ учрѣждения отъ Орѣхово, — не може да става и дума: това е обяснявано и растъквавано твърдъ на общарно още минѣлата година (в. „Гражданинъ“, броеве 22-34 и прѣдложението въ Събранието отъ г. г. прѣдставителитъ) За туй ний нѣмаме намѣрение да се спираме върху сжщето това сега, а мислимъ, че е умѣстно да дадемъ внимание, главно, на едно видимо прѣодоляюще мнѣние, че многото окръжкия били не нуждни и трѣбвало да се закриятъ и намалятъ.

Намъ ни се вижда това мнѣние не само несъстоятелно, но и даже смѣшно. Вѣроятно, то се е родило, у които се е родило, по причина на голѣмитъ окръжкия изъ Европа и особено губерниитъ въ Россия. Зеръ, нали глѣдаме примѣри отъ Европа? И тука търсимъ примѣри пакъ отъ тамъ! Именно това е, което ний назоваваме смѣшно и, просто, осаждаме го. Това мнѣние би си имало мѣстото, ако ний, българитъ бѣхме на сжщата опая висота, на каквато се намиратъ европейскитъ народи по отношение на образованието, на възпитанието, на съзпанието гражданския дългъ, на умѣннето да се расправяме легко и лесно съ всички свои частни спжнки и противодѣйствиия, а въобще, да имаме всичко това, което иматъ европейскитъ държави. Ако ли пъкъ се взема въ съображение Русската Империя, ний отправяме поглѣдитъ на тия, които иматъ туй мнѣние, къмъ положението на тамошния бояринъ, дворянинъ, купецъ, мѣщанинъ, крестянь, мужикъ и прч., па и на чиновникътъ въ ония-мити завидни по величина губернии. Я ги поглѣднѣте! Тамъ има една приказка: „Богъ високъ—Царъ далекъ.“ . . . Россия е цѣфилъ, та не завързала съ своитъ губернии, чиновници и народъ, и ще бѣде прѣстѣлно да харесваме таква голѣми окръжкия. Ний, българитъ, имаме нужда още отъ неизброимо число блага, които, никой другъ освѣнъ правителството, трѣбва да даде съ своя близкъ надзоръ, наставления, уроци, помощи и наказания къмъ населението. Ний се нуждаемъ отъ съдѣйствието на правителството въ всичко, ний имаме нужда отъ всевъзможни учрѣждения за уплътване къмъ необходимия правилень поминъкъ, а правителството иска да се затвори въ далечни центрове и да остави надъ населението своитъ второстепенни и третостепенни органи и тъй-же недоучени още чиновници! Тогава? Ще слушаме рѣшения все по рапорти, донесения и прч. официалности, та ще се уреждаме! Тезко ни!

Нѣма да се простираме ди расчленяваме всички страни на подобно несъстоятелно

мнѣние, защото и мѣсто нѣмаме твърдъ (за тѣзи статийка откриваме мѣсто отъ отдѣлни 5—6 страници), а ще заключимъ, че всѣка мисль, особено пъкъ на правителството, за унищожение на сжществуящитъ окръжи, както и унищожението на Орѣховскій окръгъ, е прѣстѣпление, е съсипване интереситъ на населението,—интереси, които могатъ да се развѣятъ при единъ правилень и добросъвѣстенъ надзоръ и съдѣйствието отъ него, правителството.

Такова мнѣние владѣе насъ и на основание на него канимъ народното прѣдствителство и народното правителство да прѣкратятъ загубитъ на населението отъ закриваньето Орѣховскія окръжъ, съ възстановлението му.

П. Б-й.

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ СЪВѢТЪ

Ето и мнѣнието на Варненската Постоянна Комисия за разсадника, прочегено въ сесията на Съвѣта тѣзи година:

Въпроса по учрѣждане окръженъ образецъ разсадникъ е изучень и подготвенъ до негдъ отъ Постоянната Комисия. Мнѣнието на комисията е, че откриваньето на таквъ единъ разсадникъ не само ще бѣде отъ голѣма полза, но е даже и необходимо за нашего упадчло въ всѣко отношение земедѣлие и скотовъдство. Фактъ е, че съветаваньето на нашия земедѣлецъ—скотовъдецъ само чрезъ преподав., каквито държатъ ижгующитъ земедѣлчески учители, е микроскопическо и почти немислимо. Нужни сж нагледни примѣри и, при туй, примѣри по-крупни и по-осязителни. А такъва примѣри могатъ да се създатъ само въ единъ добрь организиранъ разсадникъ. Таквъ единъ разсадникъ ще бѣде и като твърда точка за опора на ижгующия земедѣлчески учители въ окръжието, понеже при сжществуваньето на разсадника учителътъ ще може да каже на немарливитъ и невѣрующитъ: „Его Ви разсадника за примѣръ!“ За да бѣде ползата отъ единъ таквъ разсадникъ повъзможности по-голѣма, той ще трѣбва да се приспособи и организира така, щото да служи не само за обработване земедѣлието, развъждане добитъка, но и за приеманье младъ земедѣлци изъ околнитъ села, които прѣвъ опрѣдѣленъ жѣсещъ всѣка година да се приематъ на практическо приврѣменно звание въ разсадникъ, подъ ръководството на специалности лица и послѣ, съ наетживаньето на усиленитъ земедѣлчески работи, да се завръщатъ по домоветъ си и се старѣятъ за прилаганьето на усвоенитъ въ разсадника познания и приемы, било по земедѣлието, било по скотовъдството. Обаче отериваньето на таквъ единъ разсадникъ се явява почти невъзможно за прѣвѣнъ нѣтъ, защото за такава цѣль сж нуждни много пари, за работна земя, машини, сѣмена, добитъкъ, здания, издѣржанье служаци и учители, за текуще поддържанье и пр., отъ една страна, а отъ друга—нуждни сж, най-главно, ижни хора за учители и ръководители, каквито, за жалостъ, нѣмаме за сега. Даваньето таквъ широкъ размѣръ на разсадника, ако неговото учрѣждане се приема въ размѣръ, какъвто Постоянната Комисия ще прѣдложи въ настоящата сесия, Комисията мисли, ще е възможно потѣнно, слѣдъ нѣколко години, като полѣгва-дѣгва се набавятъ нужнитъ за това пособия и пр. За сега Постоянната Комисия е на мнѣние, да се набави нужното землище и да се учрѣди заводъ за развъждане отъ добра порода добитъкъ: конѣ, бикове, крави, овце и свинѣ, които хемъ да служатъ за примѣръ на наинитъ скотовъдци, хемъ, ако бѣде възможно, мжжскитъ имъ да се продаватъ на желающитъ общини за пуцанье въ мѣстнитъ стада, съ цѣль за подобриѣне расата на добитъка, съ условие, обаче, че другитъ, негодни отъ този родъ мжжски, ще се кастриратъ, прѣзврателно, безъ което, кастрирване, ползата е абсолютно невъзможна. За тѣзи цѣль, споредъ Постоянната Комисия ще се потребни за прѣвъ нѣтъ около 40000 лева, които ще трѣбва да се гласуватъ въ окръжний бюджетъ за 1892 г. и ще се употребятъ за купуване землище, построяване скотовъдно отдѣление съ всички потребни здания и принадлежности, доставяне добитъкъ, приготвяне провизия за добитъка, наеманье ръководителъ и служители, отериванье канцелария съ всичкитъ ѝ принадлежности, канцеларски и др. такива разноски и за набавяне книги по скотовъдството за библиотеката. По едно отъ цѣлата тѣзи сума ще се употреби за всѣкой видъ расходъ отдѣлно, остана да рѣши почитаемия Окрѣженъ Съвѣтъ, ако приеме мнѣнието на Комисията по този въпросъ и ако на-

мѣри за възможно реализираньето на туй мнѣние отъ сега. Въ всѣкой случай, обаче, нуждно е да се има прѣдъ видъ, че земята, която ще се купи за да може да отговаря на намѣренията за учрѣждане на единъ обширенъ разсадникъ въ бѣдѣше, тѣзи земя трѣбва да има разни видове почва и да бѣде не по-малко отъ (200) дѣстѣт уврага или 20 хектара, защото когато се открие и земедѣлческото отдѣление, ще се събѣтг и култивиратъ разни видове житни и индустриални растения, за които за прѣвъ нѣтъ ще трѣбватъ около 100—130 уврага, 10—13 хектара, съ разни видове почва земя, а по-послѣ, нивитъ трѣбва да се уголѣмяватъ отъ около. Такова е и мнѣнието на ижгующия въ Варненското Окрѣжие земедѣлчески учители, Г. нъ Вързиковъ, по този за земята въпросъ, изложено въ писмотъ му № 114 отъ 9-й Августъ текущата година.

Рѣшението на Съвѣта.

1) Удобрява се и се допуца учрѣжданьето и откриваньето, за смѣла на Окрѣжната Касса, единъ окръженъ образцовъ разсадникъ за земедѣлие и скотовъдство въ Варненското Окрѣжие.

2) Землището на разсадника да се състои отъ около 400 хектара земя за обработване и едно проство гориста мѣстность.

3) За тѣзи цѣль, удобряватъ се държавнитъ земи въ с. Цириз—Куюсу, Балчикска околия.

4) Да се ходатайствува прѣдъ почитаемото Правителство, да тури въ расположението на Варн. Окр. Постоянна Комисия цѣрмъ 400 хектара земя за обработване и гористата мѣстность, називаема „Калтакъ“ отъ споменатитъ държавни земи въ с. Цириз—Куюсу.

5) За сега откриваньето на разсадника да се започне само съ оглѣжданье сърѣдобитъкъ отъ войска и конска порода.

6) За сега, да се доставятъ за развътъ въ разсадника сжмъ 10 кобили и 1 жребецъ, 10 крави и 1 бикъ, именно: а) 10 кобили отъ нѣй-добра мѣсна порода; б) за жребецъ да се взмъ сжщитъ отъ жребецъ „Огнянь“; в) 5 крави отъ тѣзитъ нѣй-добра порода; и г) 5 крави съ единъ бикъ отъ Цѣвненска полска порода.

7. По-нагачушчитъ подробности по този въпросъ да се изучатъ и развѣнчатъ отъ Постоянната Комисия, която обаче да се не просира вънъ отъ това, което Съвѣта е рѣшилъ касателно размѣритъ на разсадника, за сега и да глѣда, щото оглѣжданьето на добитъцитъ да става споредъ мѣстнитъ условия, като, разумѣва се, почита и съвѣтитъ на покомпетентнитъ по тѣзи работа хора, и

8. До като се не разрѣши въпросъ за мѣстото Постоянната Комисия да не прави никакви поскжки за откриваньето на разсадника.

ДО ПОЧИТАЕМИЯ ВАРНЕН. ОКР. СЖДЪ

Исково прошение.

отъ Русенскій адвокатъ Дра Д. К. Вачевъ, повѣренникъ и Варненската Окр. Постоянна Комисия, респективъ Варненскій Окрѣженъ Съвѣтъ, противъ Настоятелството на Гръцкитъ въ Варна училища и називаемата се „Гръцка въроисповѣдна община въ Варна“, съ правоотанисване манастиря „Св. Костадинъ“ и принадлежащитъ къмъ него недвижими имоти, оуѣнени всичко на 110,000 лева, и правоуправление отъ приходитъ на то манастиръ и на неговитъ имоти

Християнското население въ Варненското Окрѣжие съ свой собственъ трудъ и сѣдства е построило на врѣмето манастиря „Св. Костадинъ“, находящъ се край морето въ землището на селото Кюстричъ, Варненска околия, и съ постепеннитъ свои пожертвования и помощи му е привързала доуналоженитъ имущества съ цѣль отъ дождатъ, както на манастиря, така и на имуществомъ му, да се поддържатъ християнскитъ училища въ окръжието. Прѣди нѣколко години обаче називаемата себеси „Гръцка въроисповѣдна община въ Варна“ и Настоятелството на Гръцкитъ въ градътъ Варна училища, прѣдставляеми се отъ едни и сжщитъ лица, присвоили си правото на прѣдставители на това християнско население, завладѣли самитъ постройки на тѣй нарѣчения манастиръ, сжщъ и привързанитъ къмъ него имущества, състояща се отъ ниви, лозя, градини и воденици, присвоили си правото на управление надъ тия имоти, и отъ доходитъ поддържатъ само своитъ гръцки въ Варна училища. Понежъ съ това сж нарушени правата на цѣлото християнско население въ окръжието, прѣдставителъ на козто население въ имуществоотношение е Варненскій Окрѣженъ Съвѣтъ, а не рѣшенитъ отѣтцици, то азъ моля Почитаемия Сждъ да призове Настоятелството на гръцкитъ въ Варна у-

чилища и називаема себе си „Гръцка въроисповѣд-на община“, които се представяватъ отъ едни и сѣщитѣ лица, именно: Григоръ Карабатакъ, Стефанъ Сивриоглу, Лефтеръ Пано, Димитръ Аспирноти, и Сава Китриноуло, и да ги осѣди да прѣдаждатъ на Варненскій Окр. Съвѣтъ чрезъ Варненската Окр. Постоянна Комиссия управлението, стопанисване-то и ползванието на слѣдующитѣ имоти:

1) Самия манастиръ, състоящъ се отъ дюкянъ (кръчма), магазинъ, три къщи съ стаи и единъ дамъ съ пѣвния (яхъръ);

2) Ниви, около 800 дюлюма, въ землището на селото Кестричъ, съ граници: Морето, „Кокодьова-дереси“ до нивата на Димитръ Станевъ, нивата на Кестричката църква „Св. Атанасъ“, нивата на Костадинъ Търневъ, прѣзъ пакти на нивитѣ на Димитръ Димовъ, Костадинъ Търневъ, Влахоглувото тепе, обрасло съ дървета, нивитѣ на Шопъ Петръ, Манастиръ тепеси, доваритѣ между това тепе и манастирскитѣ ниви, нивитѣ на Григоръ Василевъ, Василь Димитровъ, Антонъ Кировъ, Панайотъ Папунчевъ, Балашъ Яневъ, Шидеръ Кировъ и Дѣдо Иванъ Бахчеванджи, дерето „папазъ-чаиръ-дереси“, прѣзъ дерето нивитѣ на Димо Левтеровъ и Костадинъ Търнулевъ, вратника на К стричкия пѣтъ, който води за горнята манастирска воденица, Кестричския пѣтъ за манастиря до селското дере, воденицата на Карапаш Антонъ, прѣзъ дерето пѣтъ до вратника на манастирскитѣ лозя, плѣтътъ на тия лозя, заградата на Сандровскитѣ държавни лозя и вратника на пѣтътъ „Сандрово — Св. Константинъ“ до „матринози“ (морето).

3) Една отдѣлна нива въ сѣщото землище подъ название „Папазъ-чаиръ“, съ граници: нивитѣ на Христо Ганевъ, Панайотакъ Тодоръ, Андрея Параскевовъ, Георги Ивановъ и дерето „папазъ-чаиръ“.

4) Двѣ воденици, по съ единъ камъкъ, на Кестричското дере, горнята подъ название „Гидикова“, а долнята безъ название, въ мѣстността и грани-тѣ на нивитѣ споменати по горѣ подъ пунктъ 2 и

5) Лозя, около 40 дюлюма, въ сѣщото землище на селото Кестричъ, съ граници: Сръбния пѣтъ, находящъ се между двата пакта „Сандрово—Св. Константинъ“—долния пѣтъ „Сандрово—Св. Константинъ“, лозята на Дюлгеръ Петръ и Папазоглуята и плѣтътъ на Манастирскитѣ лозя до вратника на пакта „Сандрово—Св. Константинъ“.

6) Едно лозье, 4 дюлюма, въ сѣщото землище, съ граници: лозята на Хаджиглу Георги и Хаджи Панакъ.

7) Едно лозье, 4 дюлюма, въ сѣщото землище, съ граници: лозята на Х. Атанасъ Х. Матсоеи и Питропосъ Георги.

8) Едно лозье, 4 дюлюма, въ сѣщото землище, съ граници: Антонъ Фабрикаджията, Терзи Парушъ, Карапашъ Иванъ и сръбния пѣтъ и

9) Двѣ граници, отъ които едната, около 40 дюлюма, се намира до горнята воденица, а другата, около 80 дюлюма, — до долнята, за които воденици е дума по горѣ въ пунктъ 4 и.

Освѣнъ за горѣизложенитѣ имоти, азъ моляхъ Почитаемия Сждъ да осѣди отвѣтницитѣ да ми заплатятъ всичкитѣ сѣдебни и за водение на дѣлото разноски.

Въ доказателство на искътъ, въ случай, че отвѣтницитѣ го не признажатъ, азъ моляхъ, на основа-ние чл. 1-й отъ закона за дознанията, да се произведе мѣстно дознание чрезъ околнитѣ людѣе.

Прилагамъ: прѣписъ отъ настоящето за съоб-щение на противната страна, прѣписъ отъ протокол-ното постановление на Окржжний Съвѣтъ отъ 7-й Септемврий 1889 година No 7, извлѣчение отъ про-токола на Варненската Окржжна Постоянна Комис-сия отъ 23-й Юлий 1891 година No 567 и пълно-мощното си.

гр. Варна, 14 Августъ 1891 година.

(Подп.) Д-ръ Д. К. Вачовъ.

КНИЖНИНА

Пѣтеводитель за Рилскій мѣнастиръ съ пѣтна карта. Издава Рилскій мѣнастиръ. Издание първо. Стр. 60. Цѣна 1 левъ. София. Печатница на Никола Х. Попчевъ и С-не 1891 г.

Както показва и самото заглавие, цѣлата на тѣзи книжка е да запознае тѣзи, които биха пожелали да отидатъ на Рилския мѣнастиръ, съ мѣста-та, прѣзъ които ще има да минуватъ, както и съ самия мѣнастиръ. Полезно и похвално пѣщо! Рил-ския мѣнастиръ е свето мѣсто за българина, мѣсто, съ голѣмо историческо значение за него; Рилския мѣнастиръ е великъ паметникъ за минѣлото на бъл-гарина, и той винаги ще иска да отива тамъ на поклонение. Затова нуждата отъ единъ „пѣтеводи-тель“ бѣше налѣжаща.

Покрай другитѣ (доста кратки впрочемъ) свѣ-дѣния въ този „пѣтеводитель“ сръщаме пѣкои доста любопитни работи; затова ще направимъ пѣкои из-влѣчения. Въ селото *Пастра*, което се намира бли-зо до мѣнастиря, *всичкиятѣ жители били гушави*. Отъ какво ли ще е това? Нашитѣ доктори иматъ думата, ако не ги мързи, разбира се, да се занимаватъ съ такъвизъ главоболни и недоходни работи.

Въ библиотеката на мѣнастиря се намирватъ около 5 хиляди тома книги съ различно съдържане, написани на старобългарски, на грѣцки, на латин-ски, на руски, на сръбски, на френски и пѣкои на

пѣмеки. Но най-забѣжителното въ тѣзи библиоте-ка е *Хрисовулъ на Царъ Иванъ Шишмана*. Този хрисовулъ е даденъ на мѣнастиря отъ царъ Иванъ Шишмана прѣзъ 1379 година, малко прѣди нахлу-ването на турцитѣ въ България; той е написанъ на кожена хартия съ чисто славянски букви и на-чистъ старобългарски езикъ. Съдържа различни пра-ва и привилегии, дадени на мѣнастиря отъ царъ Иванъ Шишмана. Този знаменитъ нашъ царъ се е подписалъ на този хрисовулъ тѣй: *Іоаннъ Шишманъ во Христа Бога Благовѣрний царъ и самодържець всѣмъ българомъ и грѣкомъ*, а подъ подписа стои закаченъ съ връвчица цѣрскія златенъ печатъ, на който отъ едната страна е изобразенъ самия царъ, а отъ другата Св. Иванъ. За любопитство на читате-литѣ, въ края на „пѣтеводителя“ е напечатанъ цѣ-лия Хрисовулъ въ прѣводъ на сегашния български езикъ. Вѣзкой, който промете този Хрисовулъ, ще види, колко много се е считалъ Рилскія мѣнастиръ още отъ нашитѣ дѣди и прадѣди. Хрисовулътъ е дълъгъ два аршина и половина, а широкъ три рупа отъ терзийски аршинъ, и е туренъ въ нарочно за него направено черчево.

На 52 странична „пѣтеводителя“ сръщаме едно малко (за да не рѣчемъ — голѣмо) противорѣчие. Тамъ е казано между другото, така: *„Своитѣ расходи мѣнастирътъ покрива съ единъ тѣгъръ малка частъ отъ своитѣ спешали приходи“*. А малко по-надолу на сѣщата страница се казва пѣтъ така: *„... той (мѣнастирътъ) по нѣкога не може да покрива расходи-тъ си“*. Кое отъ двѣтъ е вѣрно?

Ний се надѣваме, че при второ издание ще се прѣмахне това противорѣчие, което се е вмѣкнѣло сега, може би, по невнимание; освѣнъ това — при вто-ро издание „пѣтеводителятъ“ трѣбва да бѣде много по-пълненъ, съ най-малкитѣ подробности, и тогава смѣло може да си тури цѣна 1 левъ. А за сегашно-то (първото) издание тѣзи цѣна е твърдѣ висока, толкова по-вече че книгата на която е напечатанъ „пѣтеводителятъ“, е почти халваджийска.

Желамъ добъръ успѣхъ на „пѣтеводителя за рилския мѣнастиръ“.

И. Прѣгледовъ.

Варна, 20-й Октомврий 1891 г.

СМѢСЪ.

Оригиналенъ Български говоръ. Въ с. Керекъ, Дрѣновска околия, е имало прѣди години (може и да е живъ) единъ кѣсорѣкъ, който дошълъ да оправ-дава отсѣтствието на сина си отъ училището, и изго-ворилъ слѣдующето:

„Нашъ Гя — тѣзъ су — кѣтъ са пукъ на та-да сие о — па кѣтъ са истѣ отъ катѣ — па кѣтъ па на прѣ — уда въ крѣ — па кѣтъ се избѣлъ, — само глѣ: не ми не ду“.

Слѣдъ обясняването на тоя български разго-воръ отъ жена му, излиза да е казалъ: „Нашъ Ганьо тѣзи сутрина, като се покачи на тавана, да снемѣ орѣхи, на като се истърва отъ катарая*, на като паднѣ на прагътъ, ударил се въ кръста, на като се избѣлъ, само глѣда: не мига, не дума.“

Смѣлата пѣтешественица. Английската списа-телка, Мистрисъ Бишонъ, споредъ „Norddeutscher Allgemeine Zeitung“, е пристигнала прѣди нѣколко врѣме въ Цариградъ изъ Калкута. Тя, вѣзсѣдила на конѣ, е пѣтувала прѣзъ Индия въ Трапезундъ, обходила е Афганистанъ, Персия и Азиатска Турция, като е имала за съпровождачъ само единъ слуга. Тя е пѣтувала наврѣдъ благополучно, само въ Персия е била нападната и ограбена отъ разбойници, отъ които се е отървала съ бѣгъ, като е избѣгала въ Тахерапъ.

Двоенъ човѣкъ. Въ Парижъ, въ театра Гете, тѣзи дни се показватъ за пари двѣ близни сестри на 13-годиши възраст, Роза и Йозефа Блажекъ, родомъ отъ Скрейшовъ, Чешко. Тѣ сѣ залѣпени една съ дру-га само отъ корито-то, изотзадъ.

Любопитно зрѣлище прѣставляватъ Роза и Йо-зефа. Ако и залѣпени и съставляващи, тѣй да се рѣ-че, единъ субектъ, тѣ иматъ различни мисли, раз-лични вкусове и различни желаниа, като да сѣ съ-вършено отдѣлни личности. Въ дѣлата имъ едно са-мо има общо, че, като естествено нераздѣлни, тѣ се движатъ, сѣдѣтъ и лѣжатъ заедно, при всичко че нуждитѣ, които ги каратъ къмъ това, не сѣ всѣко-га общи.

(„Б. З.“)

На испита. Испитватъ ученика Георги:

- Отъ кой родъ е *момакъ*?
- Отъ мажеский.
- А отъ кой родъ е *мома*?
- Отъ женеский.
- Какъ се познаватъ?
- *По дръгитѣ*.

Задача. Да се опрѣдѣли най-възможната млада възраст на този, който е казалъ: *дъщерята на дъ-щеря ми пише, че дъщерята на дъщеря ѣ родила дъ-щеря*! Това е въ Тифлисъ.

*) Думата „катарай“ означавала дупката за влизане въ тавана.

Варненска Окржжна Постоянна Комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4288

Комиссията има откритъ една стеноп-дия по санупаретвото, съгласно протокола си No 656 отъ 12-того, стенопдията ѣ ще слѣд-ва въ нѣкое полутехническо училище въ гр. Виена, Австрия, слѣдъ свършването на което практически при нѣкоя салумена фабрика въ сѣщия градъ най-малко една година.

Желающитѣ да заематъ тая стенопдия, най-късно единъ мѣсець отъ днесъ, длѣжни сѣ при прошенїята да прѣдставятъ въ Ком-миссията и слѣдующитѣ документи:

1) Атестатъ, че сѣ свършили пѣлна гим-назия съ зрѣлостенъ испитъ.

2) Метрическо свидѣтелство, че сѣ на възраст 18-27 година.

3) Медицинско свидѣтелство за доброто състояние на здравнето имъ, и,

4) Свидѣтелство за бѣдностъ, издадено отъ надлѣжната община и съдържанїето потрѣб-нитѣ данни за материалното имъ състояние.

Прѣдсѣдатель *Н. Щеревъ*

За Членъ Секретаръ: *М. Дамляновъ*

ВАРНЕЦ. ДЪРЖАВНА ДѢВИЧ. ГИМНАЗИЯ

Обявление.

№ 84.

Извѣстява се на интересующитѣ се, че понеже назначенъ на 28-й того търгъ за до-ставката на хлѣба и разнитѣ продоволствен-ни продукти за държавний Дѣвически пан-сионъ при гимназията не се състоя, то той ще се произведе на 4-й идущий Ноемврий, въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, въ помещението на Варненската Постоянна Комиссия, гдѣто могатъ да се видѣтъ и поемнитѣ условия.

Залогъ се иска за хлѣба 80 лева и за разнитѣ продукти 80 лева.

Переторжка на слѣдующий день.

Варна, 30 Октомврий 1891 г.

Отъ Дирекцията.

Отъ Сждеб. Пристави при Варн. Окр. Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3186

Подписанный П. Костовъ, П. Сждебенъ Приставъ на II-й Добричскій участъкъ, съ настоящето обявявамъ, за знание, че продаж-бата на $\frac{1}{3}$ частъ отъ 4 ниви називаеми Юртлукъ „Плаза, „Палаза“, Палаза находя-щи се въ синора на с. Чаиръ харманъ, при-надлѣжащи на Велико Ивановъ отъ сѣщото село ще продължи до 9-й Декемврий т. г. и въ десетъ дневенъ срокъ за наднаване 5 %.

Желающитѣ да наднаватъ могатъ да се явяватъ всѣкий присѣтственъ день и часъ въ канцеларията ми въ гр. Добричъ.

Гр. Добричъ 7-й Октомврий 1891 год.

2-и П. Сждеб. Приставъ: *П. Костовъ*

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 3182

Помощникъ Сждеб. Приставъ при Вар-ненскій Окр. Сждъ на II-й Добричскій уча-стъкъ, обявявамъ за знание, че отъ 7-й Но-емврий до 7-й Декемврий т. г. въ канцелари-ята си въ гр. Добричъ ще продавамъ I Единъ Земникъ сламенъ, съ дворъ оцѣненъ 20 лева; II Нива „Сазлъкъ“, 5 уврата, оцѣнена 10 лева; IV Нива „Чукуръ алтъ“ 5 увр. оцѣн-ена за 20 лева. Находящи се въ синора на

с. Геокче-Дюлюкь принадлежащи на Келъ Юсеинъ Ариффовъ отъ сѣщото село, продаваеми се за исплащане дългътъ му къмъ Добрич. Зем. Каса, състоящъ отъ 188 лева ниви и др. разноси по испл. листъ No 1643.

Желающитъ да ги купятъ нека дохождатъ всеки работенъ денъ и часъ въ канцеларията ми да наддаватъ.

Гр. Добричъ 7-й Октомврий 1891 год.

П-й Подопч. Сждеб. Приставъ: **П. Костовъ**

ОТЪ „БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНСКО ДРУЖЕСТВО ВЪ ГР. РУССЕ“.

Обявление

№ 246

„Българското Опълченско Дружество въ гр. Руссе“ извѣстия на интересующитъ се, че на 25 Ноемрий н. г., въ 2 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на Руссенската Окр. Постоянна Коммиссия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за отдаване постройката на каменната частъ „педѣстала“ на Паметника, който по инициативата на Дружеството ще се строи въ гр. Руссе.

Приблизителната стойностъ на прѣдприятието възлиза на 29450 лева.

Исканий залогъ е 1472 лева и 50 ст., който трѣбва да се внесе въ Българската Народна Банка, клоноветъ и или нѣкое отъ Ковчезничествата.

Плановетъ, смѣткитъ и поемнитъ условия могатъ да се видѣтъ всеки присѣтственъ денъ и часъ въ Окр. Постоянна Коммиссия. Переторжка ще се произведе на 5-й день.

Гр. Руссе 23-й Октомврий 1891 г.

Подпредседателъ: **С. И. САЛАМАНОВЪ**.

Секретаръ: **А. Г. ДАНЕВЪ**.

Прѣмѣстване магазинъ.

Извѣстния г-нъ Николай Х. Теодоровъ извѣстия на почитаемата публика, че вслѣдствие на послѣдния дъждъ, отъ който се събори бившия му магазинъ, прѣмѣсти се въ контората на г-на

СТАВРИ Ф. ЗАФИРОВЪ,

въ улица Солунска подъ № 466, ерѣшу мобилопродавницата на г-на К. Давидопуло,

гдѣто, освѣтъ имѣющитъ се, ще се продаватъ и други европейски и мѣстни стоки, съ умѣрени цѣни.

Варна, 15-й Октомврий 1891 г.

Обявление

Извѣстияме на почитаемата публика, че отворихме въ града Варна манифактурни магазинъ, въ II участъкъ, улица „Аспарухъ“, до Централната аптека на П. Апостолидисъ, снабденъ съ разни нови манифактурни и галентерейни стоки съ най-умѣрени цѣни и съ много голѣма отстъпка.

Съ почитание:

Петъръ Карагеоргиевъ.

Стефанъ Геновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

ЖЕНА-КЪРМАЧКА, безъ свое дѣте, здрава, желае да кърми дѣте въ Варна.

Който се вуждае отъ такъва, нека се отнесе за споразумѣние до администрацията на в. „Черно Море“.

ХОТЕЛЪ ИМПЕРИЯЛЪ

(бившии Хотелъ „Ллойдъ“)

Подписанный извѣстиямъ на почитаема публика, че наехъ друго здание въ главната „Преславека“ улица (бившето помѣщение на Русското Консулато) и открихъ прѣвходенъ хотелъ съ

ГОСТИННИЦА И ГРАДИНА.

Г. г. посѣтителитъ ще намѣрятъ най-възможни-

тъ удобства, пълна чистота и бърза прислуга

Цѣни най-умѣрени.

Варна -ий Юний 1891.

Сдържателъ: *Аристиди Мацини.*

САЛВАТОРЪ, пластиръ за мозоли (калузи) и брадавици, продава се у **И. Карловский**

ПРОДАВА СЕ праздно мѣсто отъ 680 □ м. на Нишка улица. За споразумѣние до Кр. Малевъ, учителъ — Варна.

НАЙ-НОВАТА ГЕОГРАФИЧ. КАРТА НА БЪЛГАРИЯ.

Тая най-нова географическа Карта на България, изработена въ Масшабъ 1: 420,000, е голѣма 1.30 м на ширина. Въ нея сж вписани мѣстата отъ Болградъ на Сѣверъ до прѣдѣлитъ на Гърция на Югъ и от Гемлекъ (въ Мала Азия) на Истокъ до прѣдѣлитъ на Черна-Гора на Западъ. Картата се състои отъ 10 листовъ; всякой листъ е гравирянъ на 4 литографически камъни: единъ съ черенъ цвѣтъ за наименованията на градоветъ, паланкитъ, селата, колибитъ и пр.; другъ съ синъ цвѣтъ за водитъ морета, рѣки, езера и пр.; третий съ гравиръ цвѣтъ за планинитъ, върховетъ, бърдата и пр. съ означение височинитъ на по високитъ върхове, а четвъртий съ яснозеленъ цвѣтъ за горитъ (лѣсоветъ) и въобще за мѣстноститъ обрасли съ дървета.

Отъ горнѣто се вижда, че тѣзи най-нова карта обхваща всичкитъ земи на Българската Корона и значителна частъ отъ съпрѣдѣлитъ ней страни, и че тя е най-голѣмата по размѣръ отъ всички до сега издадени карти за тоя районъ отъ Балканский Полу-островъ. Относително пакъ изработването ѝ на 40-тъ литографически камъне, всичко е тѣй пластически и релефно прѣдставено, споредъ най-новитъ изисквания на науката, щото по вече не може да се желае.

Внѣ отъ тѣзи си прѣимущества нашата карта обхваща:

- 1) Вѣрното административно и военно раздѣление на Княжеството въ окрѣзи.
 - 2) Пълното вписане на всичкитъ градове, паланки и почти всичкитъ села и колиби изъ околнитъ.
- Особенно внимание е обърнато на селата, които иматъ нѣкое забѣлжително значение за историята ни.
- 3) Сдържа всичкитъ български жѣлѣзници съ означение станциитъ и километрическитъ разстояния по между имъ.
 - 4) Всичкитъ държавни и окрѣжни шосета, както и коларскитъ и междуселскитъ пѣшима.
 - 5) Всичкитъ по-главни ханшца, които служатъ за пѣшницитъ като станции за почивка.
 - 6) Всичкитъ митничести пунктове.
 - 7) Всичкитъ тел. пом. трактове съ километрическитъ разстояния отъ една станция до друга.
 - 8) Всичкитъ морски и рѣчни пристанища
 - 9) Всичкитъ по-главни рѣчни извори (разнитъ текири и пр.).
 - 10) Всичкитъ мостове по рѣкитъ на главнитъ пѣшима.
 - 11) Всичкитъ топли минерални извори (бани, лѣджи).
 - 12) Всичкитъ студени извори, които иматъ нѣкакво лѣковито свойство
 - 13) Всичкитъ манастири.
 - 14) Всичкитъ нови и старовѣрски твърдини (тѣй нарѣченитъ градища) и развалини на градове
 - 15) Всичкитъ паметници отъ ново врѣме.
 - 16) Всичкитъ богати на нѣкаква руда мѣстности, като: жѣлѣзо, сѣребро, олово, камъни въглища и пр. разработени или не.

Всичко това е прѣдставено съ особни условни знакове на нашата карта и я прави общо достояние на всякой българинъ: воененъ ли билъ той, или цивиленъ, чиновникъ ли, или търговецъ, домашаръ ли, или пѣшникъ, и то по начинъ щото да може да си послужи въ всеки случай. Изящното нѣкъ изработване на картата отъ най-вѣститъ картографи у Виена, прави я едно великолѣпно украшение на салонитъ, канцелариятъ, търговскитъ писалища и пр.

Авторътъ на картата е г. А. Кривошиевъ, главний топографъ при генералний штабъ въ София. Неговата компетентностъ е най-голѣмата здравина за вѣрността, пълнотата и точността на картата въ всяко отношение. Нашата карта е тщателно снета и прѣведена отъ най-новата 5 верстова карта на руский генераленъ штабъ за Освободена България, а за Македония и прч. е послужила картата на австрийский генераленъ штабъ. Но тѣй като и въ двѣтѣ тѣзи карти сж се промѣнчили погрѣшки относително наименованията на разнитъ села, рѣки и планини и защото въ руската карта не сж вписани промѣнитъ по заселването на новитъ български села и изселването на нѣкои стари отъ послѣдната война насама, както не сж вписани и новитъ имена на нѣкои села; — то, за да станеме картата ни и въ туй отношение безъ погрѣшки, потребно бѣше съдѣйствието на много опитни и вѣщи по тая частъ лица отъ разнитъ краища на отечеството ни. За тая цѣль се отнесохме до г. Министра на Внѣшнитъ Работи съ молба за съдѣствие Туку му е мѣстото да изразимъ своята безкрайна благодарностъ: първо самому г. Министру, който прие молбата ни благосклонно и благоволъ съ особенъ приказъ, отъ 11 Февруарий 1891 г. № 1439, да прѣдпише на г. г. окрѣжнитъ Управители за да прѣвѣрятъ, допълнятъ и поправятъ, всякой въ окрѣга си всичко споредъ забѣжитъ въ особеното ни до тѣхъ писмо; второ, на г. г. управителитъ, на окр. постоянни коммисии, на г. г. окрѣжнитъ инженери и на всички, които съ готовностъ взеха живо участие за всеоградното поправяне на картата.

Относително поправкитъ и допълненията за Македония, особно благодаримъ за усърдното участие което имахъ добрината да взематъ, на слѣдующитъ лица: В. Кичеву за Солунский санджакъ, Витолско, Прѣпанско, Охридско, Струмското корито и Струмишката кутловина; Ефрему Каранову за околитъ: Кривопаланска, Кумановска, Кратовска и Шинска; Н. Шинеджиеву за Врачанский окрѣгъ; С. Вацову за окрѣжитъ Пиротский и Нишкий; И. Ковачеву К. Каранфиловичу и Д. В. Македонскому за Шинско, Скопско и Велеско; Траянову и Митеву за коритото на р. Врѣгалица, Шинско, Скопско и Велеско; К. Г. Самарджиеву за Приленско; П. Чачарову за Шинско и Неготинско; Капитану Ивану за Пеянечко и Маленевско; П. Сарафову за Разложско, Неврокопско Мелинско и Валовишко; С. Селганджиеву за Сърско; Г. Стрѣзову за Сърско, Драмско, Киченско Петричко и Нитритско; Т. Ийкову за Кавалско, Ениджевско и Гюмюрджинско; Ил. Бѣлковскому, Хр. П. Констанчинову и А. Шийкову за Ахъ Челебишко; Халилу Доспатскому за Доспатско и Неврокопско; Ст. Костову за Цариградско, Одринско, Лозенско и Костурско; на Малеади за юго-западната частъ на картата — Епирско и Албанско — и на всички други приятели изъ Македония, които на драга воля ни спомогнахъ, всеки въ своята околн, при поправянето на нѣкои погрѣшно нанесени отъ Австрийската карта наименования.

Всичкитъ ни усилия за всеоградното улучшение на картата най-сетѣ се увенчахъ съ сполука; но за всичко това се изисквае врѣме. По тази причина картата не може да излѣзе на блѣ свѣтъ прѣвъ мѣншии Май, споредъ както бѣхме извѣстили по едно врѣме. Сега вече картата е свършена отъ гравиранието на камънитъ, ще започне да се печати и прѣвъ мѣсець Ноемврий тази година, ще можемъ да я поднесемъ на българската публика, налѣвена изцѣло на платно за окачване на стѣна съ цѣна 20 лева, и налѣвена тагво платно, но прѣвѣрана въ 80 листовъ наложени въ етюи (кутия) за носене. въ нѣтъ, съ цѣна плане 25.

Голѣми сж усилията, трудоветъ и жертвитъ, на които се нагърбихме за дооскарването на това прѣдприятие; но не по-малки сж и надѣждитъ, които сме хранили въ справедливата подпорка на българската публика. По причинна на огромнитъ разноси, които ще послѣдватъ при печатанието на картата, ние смѣтаме да я пустиемъ въ толкова екземпляри, колкото спомощници се явятъ. Надѣваме се, слѣдователно, че всѣки развитъ българинъ ще побрза да ни подѣлѣи съ абониране по единъ екземпляръ отъ картата ни. Записването спомощници става у книжаритъ на всичкитъ градове въ България до края на идущий Октомврий и то безъ прѣдплатата; плащането на картата ще бѣде при получаването ѝ. Ославаме се не малко и на г. г. учителитъ, училищнитъ настоятелства, окрѣжнитъ училищни инспектори и окрѣжнитъ постоянни коммисии, които съ благожелителното си внимание къмъ нашата карта ще ни улеснятъ да дооскараме печатанието ѝ, та тѣй да докажемъ прѣдъ свѣта, че и въ България не пропадатъ хубавитъ прѣдприятия.

Цловднѣвъ, 23 Септемврий 1891 година.

Отъ книжарницата на **Хр. Г. ДАНОВЪ**

Печатница на **Хр. Н. Войниковъ** Варна.